

Marc Forné guanya les comunals

A les eleccions comunals del 14 de desembre a Andorra, cinc de les set parròquies han registrat la victòria del Partit Liberal de Marc Forné, mentre que a les altres dues ha guanyat el Partit Socialdemòcrata, consagrant així el bipartidisme i assentant el Partit Liberal en l'àmbit territorial.

Amb el triomf del Partit Liberal d'Andorra (PLA) a cinc de les set parròquies andorranes es confirmen plenament els pronòstics de consolidació en l'àmbit territorial d'aquest partit, liderat per Marc Forné, que des del seu ascens, fa vuit anys, al càrrec de cap de Govern, ja havia obtingut la majoria absoluta al Consell General (Parlament) en dues eleccions generals consecutives els anys 1997 i 2001.

Escaldes-Engordany, Sant Julià de Lòria, la Massana, Ordino i Canillo són les cinc parròquies que durant els propers quatre anys seran governades pel PLA, mentre que les altres dues, Andorra la Vella i Encamp, ho seran per membres del Partit Socialdemòcrata (PS). D'aquesta manera, totes les parròquies queden en mans dels dos grans partits nacionals, i consagren així un mapa bipartidista que no ha aconseguit trencar un tercer grup polític minoritari, el Centre Demòcrata Andorrà (CDS), amb una presència parlamentària testimonial i que no ha

tingut incidència en les eleccions comunals. Així, han desaparegut del tot, si més no nominalment, els petits grups parroquials, formats per notables locals, que tradicionalment caracteritzaven la política comunal andorrana.

Clientelisme parroquial. Tot i això, la victòria del PLA i la configuració territorial bipartidista s'han de llegir amb reserves, derivades, d'una banda, de la forma de confecció de les candidatures i, de l'altra, de les peculiars característiques de la llei electoral andorrana. En tres de les parròquies en què el PLA ha obtingut el govern comunal –la Massana, Ordino i Canillo–, la candidatura guanyadora és deutora de grups assentats en el vell clientelisme parroquial, anteriors a l'existència del mateix PLA, i als quals el partit de Marc Forné ha posat les sigles, mentre que a Escaldes-Engordany la llista del PLA ha necessitat l'addició d'independents i a Sant Julià

de Lòria s'ha presentat en coalició amb Unió Laureadiana, un partit clientelista local. Paral·lelament, també la llista guanyadora a Encamp, del PS més independents, ha estat conformada per un grup local fortament implantat amb anterioritat a l'existència d'aquest partit. En aquesta perspectiva, es pot dir que els dos partits nacionals –especialment el PLA– s'han convertit en els intèrprets moderns dels poders fàctics parroquials.

Una llei lleonina. La lectura dels resultats s'ha de matisar també a la llum de la lleonina llei electoral andorrana, que consagra com a majoria necessària la llista que ha obtingut més vots i relega la segona llista a una oposició testimonial. Així, per exemple, a Escaldes-Engordany, amb una victòria per només 21 vots sobre un total de 2.285 vots vàlids, el PLA tindrà una majoria de 9 membres al comú, mentre que el PS en tindrà 3, i a Andorra la Vella, amb 52 vots de diferència sobre 3.303 vots vàlids, es dona la situació inversa. I a les parròquies on s'havien presentat tres llistes –la Massana, Andorra la Vella i Sant Julià de Lòria–, cap de les terceres llistes no ha obtingut representació malgrat haver aconseguit, respectivament, el 19%, el 14% i l'11% dels vots.

Àlvar Valls